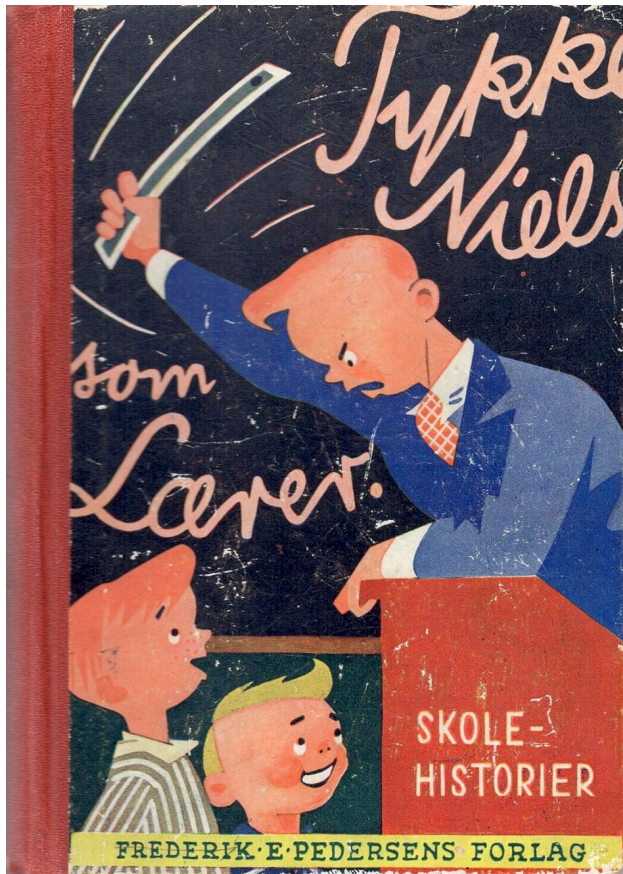

Replik til en bogdoktor

Per-Olof Johansson

Politiken har fået en bogdoktor – ja hvorfor ikke – definitionen vil nok fremgå efterhånden – men mig inspirerer begrebet til det følgende.

Da jeg gennem syv år var vikar på Skovvangskolen, gik jeg rundt med en taske fyldt med bøger – og kaldte den min lægetaske. Dommen over vikarer svarer nogenlunde til de svingninger, dommen over natlæger udmøntes med – man står højt i kurs eller man går i baisse. Altså drømmen er, at vikarer kommer ind i klassen, ved hvad børnene lavede i forrige time i emnet og kan fortsætte, hvor den ordinære men geniale lærer slap taget pga forkølelse.

Tja sommetider kunne vikaren bare sige: Jeg ved, Merethe har sørget for, at I har en opgave i skuffen til denne situation – vær'sgo at gå i gang. En time blev der så arbejdet koncentreret og vikaren gik rundt og hjalp og fik samtidig lejlighed til at

indstille sig på klassens niveau og bedre mulighed for alvor at tage over, hvis opgaverne ikke rakte flere dage frem. Men se andre gange blev "lægen" mødt med voldstrusler, når en knallertkæde kom frem fra jakkens inderside og svunget rundt – fortalt blot for at give spændvidden i vikarens udfordringer! Der var mange lufthuller at udfylde mellem disse ekstremer, hvor udbuddet i lægetasken måtte tages i anvendelse.

Sommetider var det børnehaveklassen og sommetider en niende – så udbuddet gik over folkeeventyr, Troldepus, Christian Christensens rabarberdreng, Freuchens hvalfangerbog, Ole Lund Kirkegaard, Kong Arthur i georggjeddes oversættelse. Gamle Svend Erik bøger og sågar Tykke Niels.

Helt unævnt skal det så ikke være, at der nu og da opstod situationer helt uden for dette omrids, der helt sikkert havde kunnet give anledning til litteratur a la Karl Larsens historie 'Snydertampen'. Måske blev det ikke litteratur, men i hvert fald teater med 'lægen' som dansende dervish, der dansede efter de

morskabstørstende patienters pibe. O! hvor de gned sig i hænderne ved tanken om hans ankomst! NU skulle han ud, hvor han ikke kunne bunde. Og det kom han i den grad, at det efter sigende altid er fast punkt klassens jubilæumssammenkomster.

Historien bør ikke slutte her. Der blev kun anvendt af lægen selv anerkendt kvalitetsmedicin. Tykke Niels er ikke højt vurderet på lægemiddelskalaen, men da vikaren selv skulle udsættes for en ganske alvorlig operation af den art, som optræder i aftenshow i TV, kom Tykke Niels med på hospitalet i en version, der var undgået hans opmærksomhed både i barndom og vikartid. Den var så! morsom og god læsning inden – så et midlertidigt ophold i et vaskeum blandt gulvskrubber og spande og en presserende vandladning i glas-kolben bag en dør, da der var for langt til toilet – kun kunne udløse latter og uskadelig mavekrampe, der hvor det alvorlige ellers skulle foregå – i en situation, der burde have udløst surhed, vrede, læserbreve – i stedet kunne morskabben smitte helt inde ved operationsbordet – et øjeblik fyldt med smil inden forsvindingsnummeret ingen kunne vide hvor endte – til død eller årelang kamp mod metastaser. Det gik godt i den grad, at han sidder med dårlig samvittighed, når knap så succesfyldte historier fortælles og ingen Tykke Niels kan komme til hjælp. Men alligevel jo - bogdoktor må efter min erfaring være en titel, som kan bruges til noget!.

2.4.2012

12-05-2012 ..Selvom Politiken er gået over til at gemme sit bogtillæg i en kultursektion er det stadig Jes Stein Pedersen som fører journalen...